

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 12C/199/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713214367
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Zelený
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2014:8713214367.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudcom Františkom Zeleným, v právnej veci žalobcu S., K..Q..X., S. XX, C., P.: XX XXX XXX, práv. zast. U. S., K..Q..X., B. E. K. K. O. X, C., proti žalovanej K. Q. - Z. K. K. Q., K. Ž. H. XX, C., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrhy navrhovateľa **z a m i e t a .**

Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Kežmarok pod číslom XXXX-P. - Q. K.. T.. XC XXX/XXXX dňa 27.9.2012 domáhal, aby medzitýmnym rozsudkom určil, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom OS Kežmarok, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č.: XXXXXXX M.E. Z. C., H.. XX.X. XXXX N. G. N. Č.: G. XXXXX/XXXX postupom, v ktorom by správne interpretoval a aplikoval ustanovenie § 44 ods. 2 exekučného poriadku a následne rozhodol tak, že zaviazal odporcu zaplatiť mu titulom majetkovej škody sumu 3830,81 eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 766,17 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Kežmarok pod číslom XXXX-P. - Q. K.. T.. XC XXX/XXXX dňa 27.9.2012 domáhal, aby medzitýmnym rozsudkom určil, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom OS Kežmarok, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č.: XXXXXXX M. Z. Z., H.. XX.X. XXXX N. G. N. Č.: G. XXXXX/XXXX postupom, v ktorom by správne interpretoval a aplikoval ustanovenie § 44 ods. 2 exekučného poriadku a následne rozhodol tak, že zaviazal odporcu zaplatiť mu titulom majetkovej škody sumu 2736, 20 eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 547,24 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Uznesením zo dňa 29.9.2012 Okresný súd Kežmarok spojil návrhy na spoločné konanie.

Uznesením zo dňa 19.10.2012 Krajský súd v Prešove vylúčil sudcov Okresného súdu Kežmarok z prejednávania a rozhodovania veci a veL. S. H. S. X. K. S.. R. K. V. Č..E.. XXC 428/2012 zo dňa 9.8. 2013 návrhy navrhovateľov s poukazom na ust. § 112 O.s.p vylúčil na samostatné konanie.

Návrhy v písomných podaniach odôvodnil tým, že je právnickou osobou vykonávajúcou podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní zo strany dlžníka. Exekúciu navrhol vykonať pre svoje pohľadávky voči povinným Z. C., H.. XX.X. XXXX v exekučnej veci č.: G. XXXXX/XXXX, Z. Z., H.. XX.X. XXXX v exekučnej veci č.: G. XXXXX/XXXX Súdny exekútor predložil návrhy miestne a vecne príslušnému súdu so žiadosťou o vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť prijal na ďalšie konanie.

Pretože vykonateľným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu, bolo povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávacia vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala nadmernú spoluprácu s účastníkmi konania, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie

- u povinného Z. C. až dňa 6.10.2010, pričom konanie začalo dňa 6.11.2009

a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti

o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac

ako 334 dní.

- u povinného Z. Z. až dňa 20.4.2012, pričom konanie začalo dňa 16.7.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 644 dní.

Nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote v primeranom čase bez zbytočných prieťahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok je nesprávnym úradným postupom a príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa. Exekučný súd vykonaním procedúry preskúmania exekučného titulu prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a porušil tým fundamentálnu zásadu právneho štátu - zásadu legality. Ochrana práva, pre ktorú existovala právnymi predpismi vymedzená procesná cesta aplikáciou ustanovenia § 40 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní, ktorou súdna oprava rozhodnutí rozhodcovských súdov bez pochybnosti je, nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť a to cestou kontroly rozhodcovského rozhodnutia exekučným súdom, ktorej účel je odlišný. Exekučný súd svojím nelegálnym postupom opätovným posúdením práva na zaplatenie dlhu založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Existuje preto právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany navrhovateľa iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Postup exekučného súdu je nesprávny a v rozpore so zákonom. Nečinnosť OS nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty (rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. US 41/02 AI). Navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Sú splnené podmienky pre náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu, včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva. Neexistuje akýkoľvek iný účinný vnútroštátny prostriedok nápravy spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu a vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatnenia pohľadávky spôsobilo zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa. Navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery

v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie vo výške 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca do podania návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ vo svojom písomnom podaní zo dňa 7.6.2013 doručenom súdu dňa 21.6.2013 k vyjadreniu odporcu ďalej uviedol, že podaný návrh spĺňa zákonné podmienky podania podľa ust. § 43, o ktorom má súd rozhodnúť. K argumentácii odporcu o nemožnosti uplatnenia lehoty 15 dní tak na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ako aj na rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IIIÚS 201/2010, podľa ktorého podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd má povinnosť vydať takéto poverenie alebo žiadosť uznesením zamietnuť do 15 dní od doručenia žiadosti. V tejto lehote súd musí dospieť k jednoznačnému záveru, či poverenie vydá alebo nevydá. Súd musí uskutočniť rozhodovací proces v zákonom určenej lehote bez ohľadu na konečný výsledok. Ak v tejto lehote rozhodnuté nie je, súd spôsobuje zbytočné prietahy a táto jeho pasivita predstavuje neodôvodnenú nečinnosť súdu, ktorú je nevyhnutné hodnotiť ako nesprávny úradný postup spôsobilý privodiť účastníkom konania škodu. Vykonateľným titulom v predmetných konaniach bol rozhodcovský rozsudok, na ktorý sa rovnako vzťahuje zákonná lehota čo do vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Novela Exekučného poriadku účinná dňom 1.6.2011 týkajúca sa vykonateľných rozhodnutí rozhodcovskej komisie sa na dané prípady preto nevzťahuje. Rozhodnutie rozhodcovskej komisie je úplne iný právny inštitút ako rozsudok rozhodcovského súdu. Podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je iba predbežné prerokovanie nároku, nie samotná lehota daná k predbežnému prerokovaniu nároku a jej plynutie. Ak bol podaný návrh pred uplynutím 6-mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, jedná sa o odstrániteľný nedostatok podmienky konania. Z obsahu vyjadrenia odporcu je zrejmé, že žalovaný nárok popiera. Navrhovateľ poskytol odporcovi primeranú súčinnosť za účelom objektívneho posúdenia uplatnenej žiadosti. Ochrana ústavnosti nie je a nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je tak isto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tomto rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci. Okresný súd rozhodujúci o nároku na náhradu škody je nepochybne oprávnený skúmať, či sú splnené podmienky na náhradu škody, pričom jednou z týchto podmienok je aj existencia nesprávneho úradného postupu. Prietahy v konaní je preto oprávnený skúmať a konštatovať nie iba ústavný súd, prípadne predseda súdu. Výklad použitý odporcom je ústavne nekonformný a neprípustný. Nečinnosť súdu spôsobila inter alia zmenu v pracovných aktivitách zamestnancov navrhovateľa (práca navyše) a v administratívnych postupoch (úkony navyše) navrhovateľa a to v smere zvýšenia objemu prác a postupov. Znamenala nutnosť prijať nových zamestnancov, dôsledkom čoho bolo zníženie majetku na strane navrhovateľa. Ako náhradu majetkovej škody si navrhovateľ uplatňuje náklady, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním exekučného súdu. Ak sa v exekučnom spise alebo v spisoch predsedu súdu o sťažnostiach na postup súdu nachádza aspoň jedna urgencia, žiadosť, je nevyhnutné konštatovať, že niekto musel toto podanie spracovať, vyhotoviť a zabezpečiť jeho doručenie. Tým je nepopierateľne preukázaný vznik škody. Navrhovateľ na preukázanie výšky škody zadal spracovanie znaleckého posudku znaleckému ústavu ekonomickej univerzity a navrhol, aby súd vykonal tento znalecký posudok ako dôkaz zásadného významu. Ak by sa znalecké dokazovanie ukázalo byť v priebehu času nerealizovaným, súdu nič nebráni o výške škody rozhodnúť podľa ust. § 136 O.s.p.. S odkazom na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (sťažnosť 35382/97) súd nevyhlásil, že aj pri obchodnej spoločnosti môže vzniknúť aj iná ako peňažná škoda volajúca po finančnom odškodnení. Iná ako peňažná škoda môže v prípade obchodnej spoločnosti obsahovať objektívne aj subjektívne prvky, medzi ne patrí povest' podniku, neistota v plánovaní rozhodnutí, ťažkosti spôsobené správou podniku, v menšej miere úzkosť a nepríjemnosti, ktorým sú vystavení členovia riadiacich orgánov. Zotrval na tvrdení, že ustálená rozhodovacia prax ústavného súdu je akceptovateľným ukazovateľom hodnoty pri stanovovaní výšky nemajetkovej ujmy v súvislosti s porušením základného práva. Vyčíslenie nemajetkovej ujmy je možné navietať na všeobecné pomery. Nesúhlasil s vykreslením jeho podnikateľských aktivít odporcom hraničiacich s dobrými mravmi. Predmetom podnikania navrhovateľa je poskytnutie pôžičiek, pričom od rizikovosti dlžníka závisí stanovenie úrokovej sadzby, obdobne ako je to v činnosti bánk. Tieto nie sú ochotné vziať na seba riziko nesplácania poskytnutého úveru. Navrhovateľ toto riziko prijíma a oceňuje ho vyššou úrokovou sadzbou. Zodpovednosť za škodu pri výkone verejnej moci v žiadnom prípade nemožno

podradiť pod občiansko-právne vzťahy. Odporca otázku príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a následkom v podobe vzniku škody vykreslil vo všeobecných frázach a bližšie neuvádza, kde bola podľa neho kauzalita pretrhnutá, nepriama či nebezprostredná. Ak by súd rozhodnutie vydal včas, k vzniku majetkovej škody a nemajetkovej ujmy by nedošlo.

Ďalším podaním zo dňa 13.6.2014 navrhovateľ odkázal na predložený originál znaleckého posudku č. 1/2014, vypracovaného dňa 17.1.2014 znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uviedol, že posudkom došlo k exaktnému stanoveniu škody. Majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodnutia súdu po udelení poverenia na vykonanie exekúcie dosahuje hodnotu minimálne 30,76 eur a v prípade neskorého rozhodovania o zmene súdneho exekútora dosahuje hodnotu minimálne 31,68 eur.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok potrebných na priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Uplatnil si náhradu trov konania. Konštatoval, že podanie je potrebné vyhodnotiť ako zmätočné. Navrhovateľ nepresne uvádza osoby povinné, neoznačuje čísla exekučných konaní vedených na súde, kedy sa dozvedel o vzniku škody. Tým v skutočnosti prenáša dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno je na ňom. Navrhol konajúcemu súdu aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Poukázal na to, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 boli na súd doručené prvé žaloby vo veci je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty v zmysle zákona, ale skôr. Preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody na príslušnom orgáne. Zdôraznil zákonné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to: existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu a to nerozhodnutiu o návrhu na zmenu exekútora v zákonom ustanovenej lehote uviedol, že vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora) a zákonom ustanovenú lehotu a nevyhnutnosť vykonať iné úkony - (výzva na vyjadrenie pôvodného exekútora, vyjadrenie pôvodného exekútora, vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu, zaslanie novému exekútorovi, rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora) nie je možné vždy rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora v lehote ustanovenej zákonom. Nedodržanie lehoty stanovenej v zákone nie je možné považovať automaticky za porušenie základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pôvodný súdny exekútor bol povinný vykonávať úkony exekučného konania až do rozhodnutia súdu o zmene exekútora. Nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť preto k žiadnej materiálnej škode. Preto nepovažuje uvedené za zbytočné prieťahy a teda za nesprávny úradný postup.

Pri rozhodovaní súdu o poverení exekútora po 15-dňovej lehote uviedol, že zo súdnej praxe je preukázané, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. 15-dňová lehota na vydanie poverenia vyplývajúca zo zákona neplatí, ak ide o exekučný titul rozhodnutie rozhodcovského súdu podľa znenia exekučného poriadku účinného od 01.06.2011, čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011, nemá oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná po 01.06.2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä vzhľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov spotrebiteľov.

Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote súdom nemôže byť nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup možno vymedziť ako „porušenie právnu

normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu“. Akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely zákona č. 514/2003 Z.z. Zo žalobcom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonné rozhodnutie bolo konštatovaná príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Vnútroštátny súd má povinnosť ex offa preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

Z dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. V daných prípadoch nebola konštatovaná existencia prieťahu v konaní právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým by Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušuje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Ak k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009, vzniesol námietku premlčania nároku v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009, pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009, a pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009.

K uplatnenej materiálnej škode uviedol, že žalobca by v konaní na preukázanie vzniku a oprávnenosti nároku musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy 125 eur, resp. 175 eur alebo vo výške istiny s príslušenstvom je nesprávne a účelové. Žalobca nepreukázal ani vznik, ani výšku škody. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody navrhovateľa neodbremeňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení, ochrana osobných údajov a.i. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora preukazuje iba nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, nie nemožnosť získať exekučný titul napríklad podaním návrhu na začatie konania.

K uplatnenej nemajetkovej ujme uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva. Z toho dôvodu odporca nemá za preukázaný vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Poskytnutie finančného zadosťučinenia podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu. Každá prípadová okolnosť je osobitná a nie je preto možné vychádzať z paušálnej sumy 660, prípadne 663.88 eur ako akéhosi priemeru finančného zadosťučinenia za rok prieťahov priznávaného ústavným súdom SR. Žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi spôsobenou škodou a nesprávnym nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom.

Pojednávania vo veci sa nezúčastnili účastníci konania. Strana navrhovateľa žiadala pojednávanie odročiť z dôvodu kolízie pojednávania na inom okresnom súde. Súd dospel k názoru, že neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania z dôvodu uvádzaného právnym zástupcom v zmysle § 119 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ napriek tomu, že predvolanie na pojednávanie prevzal 17.1.2014, bez zbytočného odkladu neoznámil súdu dôvod na odročenie pojednávania, nepredložil súdu doklad o predvolaní na pojednávanie vo veci prejednávanej pred iným súdom. Návrh na odročenie pojednávania neobsahoval údaje vyplývajúce z ustanovenia § 119 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania najmä deň, keď sa účastník o dôvode pre odročenie pojednávania dozvedel. Pokiaľ navrhovateľ podal množstvo žalôb v obdobnej veci na súdoch v rámci Slovenskej republiky, musel si byť vedomý skutočnosti, že budú vytyčované pojednávania na rôznych súdoch a teda mal si pre tento prípad zabezpečiť substitúciu. Odporca sa rovnako na pojednávani nezúčastnil a súhlasil s prejednaním veci bez jeho účasti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením návrhov pôvodne doručených Okresnému súdu Kežmarok, vyjadrenia odporcu, stanoviska navrhovateľa k vyjadreniu odporcu, postupom podľa § 129 O.s.p., exekučného spisu OS Kežmarok 2Er 827/2010, z neho najmä žiadosti o udelenie poverenia, zápisnice, rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu, výzvy OS, uznesení OS Kežmarok, výpisu vyhotoveného exekučným súdom z príslušného registra „Er“ o obsahu exekučného spisu Okresného súdu Kežmarok vedeného pod sp. zn. 2Er 1200/209, z pripojeného spisu OS Poprad 21C 422/2012 znalecký posudok č. 1/2014 spracovaný ekonomickou univerzitou v Bratislave znaleckým ústavom Bratislava dňa 17.1.2014.

Zo spisov a registrov Okresného súdu Kežmarok súd zistil vo veciach sp. zn.:

- XEr XXXX/XXXX - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie voči povinnej Z. C. bola doručená súdu 26.11.2009, uznesením zo dňa 22.7.2010 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá, následne uznesenie zrušené a vydané nové rozhodnutie o zamietnutí žiadosti, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.5.2013.

- XEr XXX/XXXX žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie voči povinnému Z. Z. bola doručená súdu 30.8.2010 na vymoženie pohľadávky 600,- eur s príslušenstvom, vykonateľné rozhodnutie Rozsudok stáleho rozhodcovského súdu Bratislava z 30. 11. 2009, uznesením zo dňa 27.3.2012 bola zamietnutá žiadosť exekútora o vydanie poverenia, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.4.2012. Exekúcia zastavená uznesením zo dňa 7.5.2012.

Navrhovateľ založil do spisu vedeného na Okresnom súde Poprad pod č.k. XXC XXX/XXXX Znalecký posudok č. 1/2014 vyhotovený dňa 17.1.2014 Ekonomickou univerzitou v Bratislave Znaleckým ústavom Bratislava. O vypracovanie znaleckého posudku požiadal navrhovateľ a týkal sa veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti Pohotovosť spol. s.r.o., ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou či zbytočnými prietrahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadostiach súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Posudok bol vypracovaný za obdobie rokov 2009-2012. Pri výpočte škody posudok ustálil 4 základné časti a to zvýšené mzdové náklady, náklady na tlač, náklady na úpravu informačného systému a náklady na telekomunikačné služby a poštovné. Pri agende oneskoreného rozhodnutia o zmene exekútora ústav zohľadnil činnosti overenie vydania rozhodnutia, urgencia, spracovanie sťažnosti, spracovanie reakcie súdu, overenie prijatia elektronického podania v počte činností a časovej náročnosti týchto činností, pričom tu zahrnul podania navrhovateľa z 18.2.2009, 19.5.2009, 20.5.2009, 21.5.2009, 26.5.2009, 20.5.2010, 23.9.2010, 27.9.2010 a 15.3.2012. Zvýšenú mzdovú náročnosť na jeden prípad znalec vyčíslil na 5,076,- eur. Pri porovnaní nákladov na poštovné za roky 2006 - 2012 znalec vyčíslil zvýšené náklady na poštovné za roky 2009 - 2011 v sume 3,04,-eur na jeden úkon, zvýšené náklady na telekomunikačné služby v sume 4,43 eur na jednu žalobu, zvýšené náklady na tlač za roky 2009-2012 v sume 5,31,-eur na jednu žalobu v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu a náklady vynaložené na úpravu informačného systému v sume 13,86,-eur na jednu žalobu dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu za roky 2009-2012.

Podľa čl.46 Ústavy SR, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

Podľa čl.48 ods.1, 2 Ústavy SR, nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnost možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 44 ods.1,2 exekučného poriadku, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Podľa § 44 ods.1,2 exekučného poriadku účinného do 31.5. 2011, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 8,9 exekučného poriadku, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 5 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení do 31.12. 2012

(1) Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

(2) Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

(3) Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa § 6 uvedeného zákona

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

(2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

(3) Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

(4) Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody.

Podľa § 9 citovaného zákona

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

(2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 uvedeného zákona

(1) Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

(2) Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 uvedeného zákona

(1) Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

(2) Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 citovaného zákona

(1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a)

(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

(3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

(4) Výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

(5) V žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Podľa § 19 uvedeného zákona

(1) Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

(2) Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

(3) Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 uvedeného zákona

(1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

Podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

(3) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

(4) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 uvedeného zákona

(1) Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

(2) Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

(3) Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada.

(4) Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

(5) Každý je povinný bezodplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu

Podľa § 19 uvedeného zákona

(1) Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

(2) Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

(3) Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 25 uvedeného zákona

(1) Ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

(2) Strata na zárobku sa uhrádza, aj keď nebola spôsobená škoda na zdraví. Ustanovenie § 447 ods. 2 osobitného predpisu¹²⁾ sa vzťahuje na tieto prípady primerane.

(3) Nárok na regresnú náhradu vylučuje nárok na náhradu škody podľa osobitných predpisov.

(4) Spory vzniknuté z právnych vzťahov upravených týmto zákonom rozhodujú súdy, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že návrhy navrhovateľa nie sú dôvodné. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonné rozhodnutie bolo konštatovaná príslušným orgánom. Súd v konaní nezistil, aby v exekučných konaniach boli vydané nezákonné rozhodnutia.

Všeobecnými podmienkami priznania nároku na náhradu škody je preukázanie predpokladov vzniku nároku na náhradu škody: existencia nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, škoda - príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Existenciu podmienok pre uplatnenie náhrady škody navrhovateľ nepreukázal .

K procesnej námietke odporcu o zmätočnosti podaní súd konštatuje, že návrhy majú náležitosti v zmysle § 42 ods. 3 a 79 Občianskeho súdneho poriadku. Petit žaloby je zrejмый a sú preto splnené zákonné podmienky pre to, aby takto podané návrhy boli prejednané.

Rovnako súd neuznal námietku odporcu o predčasnom podaní návrhov na súd pred uplynutím 6 mesačnej lehoty od predloženia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku príslušnému orgánu, pretože v čase rozhodovania súdu daná lehota uplynula je nepochybné zrejмый, že odporca jeho nárok neuznal .

Je možné prisvedčiť tiež navrhovateľovi v tvrdení , že rozhodnutia rozhodcovských komisií , ktorých sa týkala novela exekučného poriadku platná od 01.06.2011 sa nedotkla inštitútu rozhodcovských rozsudkov.

Je potrebné tiež súhlasiť s námietkou navrhovateľa spočívajúcou v tom, že aplikácia ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý podobne upravuje podmienky, na základe ktorých možno usúdiť na vznik nesprávneho úradného postupu v podobe prierahov v konaní, nie je možné aplikovať na právne vzťahy, pri ktorých malo dôjsť k zodpovednostnému vzťahu medzi účastníkmi konania pred

účinnosťou tohto zákonného ustanovenia, pretože by išlo o retroaktivitu pri aplikácii právneho predpisu. Toto ustanovenie zákona bolo zavedené s účinnosťou od 1.1.2013. Preto je toto zákonné ustanovenie priamo aplikovateľné len na zodpovednostné právne vzťahy upravené zákonom č. 514/2003, ktoré vznikli od 1.1.2013. To však neznamená, že by súd nemohol ako príklad uviesť právne významné okolnosti uvedené v tomto ustanovení § 9 ods. 2 zákona a to v kontexte skúmania, ktoré musí súd vykonať, aj keď sa pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu (vrátane prietahov v konaní) pohybuje v právnom rámci danom v ustanovení § 9 ods. 1 zákona, ktoré bolo účinné v čase, keď mal vzniknúť zodpovednostný právny vzťah medzi účastníkmi konania v preskúvaných exekučných konaniach, uvedených žalobách.

Je potrebné konštatovať, že v žiadnej z predmetných vecí nedošlo k sťažnostiam na prietahy v konaní, k disciplinárnemu postihu sudcu alebo vydaniu právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva alebo Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý by prietahy v konaní konštatoval.

Odporca vzniesol vo vyjadrení k žalobe námietku premlčania každého uplatneného nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009.

Súd preskúmal vznesenú námietku premlčania prihladnuc k ust. § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a dospel k názoru, že právo žalobcu domáhať sa náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v tomto prípade nie je premlčané. V exekučných konaniach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, boli doručené žiadosti o udelenie poverenia až po dni 23.04.2009.

Navrhovateľovi začala plynúť 3-ročná objektívna premlčacia doba na uplatnenie práva na náhrady škody najskôr 16. deň od doručenia žiadosti o udelenie poverenia súdu. Jeho právo sa z tohto dôvodu nepremĺčalo, pretože návrhy boli doručené súdu v premlčacej dobe dňa 27.09.2012.

V konaní navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu spôsobenú tým, že Okresný súd Kežmarok podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v zákonnej lehote nepoveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a svojimi rozhodnutiami zmaril možnosť vymoženia pohľadávky vyplývajúcej z úverového vzťahu.

Ustálená súdna prax napriek zneniu ustanovenia § 44 ods. 2 exekučného poriadku a výkladu podaného Ústavným súdom k lehotám na vydanie poverenia resp. zamietnutia návrhu na vydanie poverenia umožňuje a usmerňuje súdy aj v smere materiálneho preskúmania okolností, či neexistuje rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu, pričom ak takýto rozpor súd zistí je oprávnený uznesením zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Materiálny prieskum súladnosti exekučného titulu i návrhu so zákonom je potrebné vykladať aj v kontexte zákona č. 244/2002 Z. z., ktorý v zmysle ust. § 45 ods. 1,2 zákona umožňuje zastaviť výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b alebo c, teda ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písmeno a) a b) / rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom/. Exekučný súd je oprávnený na zastavenie výkonu rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu v prípade zistenia takýchto nedostatkov.

Vo všetkých preskúvaných veciach súd 1. stupňa zamietol návrhy exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a exekučné konanie zastavil. Na takéto zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nie je v exekučnom poriadku stanovená žiadna lehota.

V exekučných konaniach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu navrhovateľ nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov v konaní. Súd poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu I ÚS 476/2012 zo dňa 3.10. 2012, ktorým odmietol sťažnosť navrhovateľa

na porušenie jeho ústavných práv postupom OS Bratislava V v exekučných veciach doručených súdu v rokoch 2010 a 2011 nevydaním poverenia na vykonanie exekúcie do dňa 24. 8. 2012 s tým, že doterajšia dĺžka predmetných konaní sama o sebe nie je ešte takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práv účastníka konania, resp. že doba konaní vedených OS zasiahla samotnú podstatu a účel základného práva účastníka podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru takým závažným spôsobom, že by to odôvodňovalo konštatovanie prieťahov v konaní. Podľa odôvodnenia uvedeného rozhodnutia z judikatúry Ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Aj v prípade keď Ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“, spravidla návrh odmietol ako zjavne neopodstatnený (III. US 59/05 a i.). V danej veci je možné konštatovať porovnateľné lehoty, na ktoré navrhovateľ poukazuje.

Všeobecne otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať Ústavný súd. Ustanovenie § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je účinné od 01.01.2013, avšak i keď žaloby boli vo veci podané v r. 2012, predmetné ustanovenie dopĺňa a vykladá ustanovenie § 9 ods. 1 predmetného zákona, preto je ho možno aplikovať ako interpretačné pravidlo aj pri uplatnenom nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pred 01.01.2013. O namietaných prieťahoch v konaní sa nevedelo konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, nevedelo sa disciplinárne konanie, nebolo vydané právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva. Súd v konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody nesprávnym úradným postupom nie je oprávnený posudzovať nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

Súd je toho názoru, že nemožno všeobecne rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez vyššie uvedeného ako nesprávny úradný postup súdu. Osobitne v exekučných konaniach pri posudzovaní návrhov na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc sa javí 15-dňová lehota na vydanie poverenia výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora je potrebné vykonať procesné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu, zaslanie spisu novému exekútorovi, rozhodnutie o trovách exekúcie) v dôsledku ktorých nerozhodnutie o návrhu v zákonnej lehote nie je možné považovať za zbytočné prieťahy a z toho vyplývajúci nesprávny úradný postup súdu.

Navrhovateľ nečinnosť súdu pri rozhodovaní o návrhu súdneho exekútora na vydanie poverenia odvodzuje nesprávne od začatia exekučného konania, teda doručenia návrhu oprávneného súdneho exekútora. V každej prejednanej veci bol súdu návrh exekútora na vydanie poverenia, odkedy je súd povinný konať, doručený až v neskoršom období tak, ako to vyplýva z exekučných spisov.

Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní samotnej majetkovej škody predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá podľa jeho vyjadrenia už nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu zo záväzkového vzťahu a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie vo výške 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom s tým, že navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva. Pre tieto tvrdenia navrhovateľ nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by ich preukazoval.

Navrhovateľ nepreukázal ani výšku majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Súd nevidí dôvod na paušálne priznávanie nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z ním vyčíslennej škody bez náležitého odôvodnenia. Ani jeden z dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch navrhovateľ ničím

nepodložil a preto nemožno akceptovať ako dôvod pre takéto priznanie to, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom, mohlo dôjsť k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným alebo k insolvencii povinného, prípadne, že táto situácia si vyžadovala kroky smerujúce k zabezpečeniu vymožitelnosti pohľadávky a príslušenstva, pretože samotná žaloba tieto okolnosti udáva len ako možné riziká bez ich dostatočného podloženia a preukázania. Pretože nebol preukázaný vznik škody, súd nemal dôvod postupovať pri jej vyčíslení ani podľa vlastnej úvahy za podmienok ust. § 136 O.s.p. Sám navrhovateľ vôbec spochybnil možnosť ustáliť výšku škody znaleckým posudkom.

Znalecký posudok spracováva pre vyčíslenie škody jednotlivé čiastkové extra náklady navrhovateľa súvisiace s podaniami navrhovateľa z 18.2.2009, 19.5.2009, 20.5.2009, 21.5.2009, 26.5.2009, 20.5.2010, 23.9.2010, 27.9.2010 a 15.3.2012. Mimo podaní z mesiaca máj 2010 a roku 2012 ostatné z týchto podaní sa netýkajú obdobia, ktoré navrhovateľ špecifikuje v jednotlivých návrhoch zasielaných medzi doručením žiadosti o vykonanie exekúcie a vydania rozhodnutia súdu. Preto mu za toto obdobie v príčinnej súvislosti s tvrdenou nečinnosťou súdu zvýšené náklady nemohli vzniknúť. To však nič nemení na skutočnosti, že navrhovateľ nepreukázal samotný nesprávny úradný postup.

Napokon navrhovateľ nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázal existenciu atribútov: nesprávny úradný postup a vznik škody.

Z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, keď žalovanej trovy konania nevznikli a náhradu trov neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, a to prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1, 2 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.